

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22.08.2018, sp. zn. 1 To 51/2018, ECLI:CZ:VSOL:2018:1.TO.51.2018.1

Číslo: 44/2019

Právní věta: Při povolení obnovy řízení ve výroku o trestu podle § 284 odst. 1 tr. ř. je třeba vždy zrušit tento výrok celý, tj. ohledně všech druhů uložených trestů. Pokud by soud v rozporu s tímto pravidlem zrušil v napadeném odsuzujícím rozsudku oddělitelný výrok o uložení jednoho druhu trestu a ponechal nedotčený jak výrok o jiném druhu trestu, tak i celý výrok o vině, po právní moci takového rozhodnutí o obnově řízení již nelze pokračovat v trestním stíhání pro překážku věci rozhodnuté [§ 11 odst. 1 písm. h) tr. ř.].

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 22.08.2018

Spisová značka: 1 To 51/2018

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obnova řízení, Překážka věci rozhodnuté

Předpisy: § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř.
§ 284 odst. 1 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Olomouci podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl stížnosti odsouzeného V. K. i státního zástupce podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 7. 2018, sp. zn. 40 T 2/2014.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Napadeným usnesením ze dne 12. 7. 2018, sp. zn. 40 T 2/2014, rozhodl Krajský soud v Brně tak, že podle § 278 odst. 1 tr. ř. povolil u odsouzeného V. K. obnovu trestního řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 2/2014 a podle 284 odst. 1 tr. ř. zrušil výrok o trestu, který byl odsouzenému uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2014, sp. zn. 40 T 2/2014, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. 1 To 63/2014, jakož i všechna další rozhodnutí obsahově navazující na tento výrok, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2. Jde již o druhé rozhodnutí soudu prvního stupně o návrhu na povolení obnovy řízení odsouzeného

V. K., když prvním usnesením ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 40 T 2/2014, Krajský soud v Brně zamítl návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení. O stížnosti odsouzeného podané proti tomuto usnesení rozhodl Vrchní soud v Olomouci svým usnesením ze dne 25. 7. 2016, sp. zn. 1 To 39/2016, tak, že ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

3. Nálezem Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. [II. ÚS 3672/16](#), bylo rozhodnuto tak, že shora citovaným usnesením Vrchního soudu v Olomouci bylo porušeno právo stěžovatele (odsouzeného V. K.) na spravedlivý proces, a toto rozhodnutí bylo zrušeno. Na zmíněný nález pak reagoval Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 11. 4. 2018, sp. zn. 1 To 39/2016, jímž podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Brně a uložil mu, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Podle závěrů citovaného nálezu Ústavního soudu pak bylo soudu prvního stupně uloženo, aby vyhověl návrhu odsouzeného na povolení obnovy trestního řízení a aby po právní moci tohoto usnesení při nezměněném výroku o vině rozhodl znovu o uložení trestu odsouzenému.

4. V rámci návrhu na povolení obnovy řízení se odsouzený V. K. domáhá nového posouzení důvodnosti uložení trestu vyhoštění z území České republiky na dobu neurčitou, který mu byl pravomocně uložen. Podle citovaného nálezu Ústavního soudu se jak soud prvního stupně, tak soud stížnostní řádně nezabývaly splněním podmínek pro uložení tohoto druhu trestu občanu Evropské unie. Návrh odsouzeného je v tomto směru důvodný, takže po povolení obnovy bude nutno se v dalším řízení nově zabývat splněním podmínek pro uložení trestu vyhoštění.

II.

Stížnosti státního zástupce a odsouzeného

5. Státní zástupce odůvodnil svoji stížnost tím, že navrhoval, aby bylo návrhu odsouzeného na obnovu řízení vyhověno a aby byl zrušen výrok o trestu, ovšem pouze v části, v níž byl uložen trest vyhoštění. Podle jeho názoru nic nebrání přistoupit pouze ke zrušení tohoto dílčího trestu, neboť uložený nepodmíněný trest odnětí svobody má plnou oporu ve výroku o vině a zrušení trestu vyhoštění nijak nenarušuje výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody, který odsouzený aktuálně vykonává ve Slovenské republice, na jejímž území byl uznán odsuzující rozsudek. K tomuto názoru se ve stížnosti odsouzeného připojil rovněž jeho obhájce s tím, že nové skutečnosti nemohou objektivně změnit výrok o trestu odnětí svobody, nicméně do pravomocného rozhodnutí soudu bude odsouzený, který momentálně vykonává trest odnětí svobody na území Slovenské republiky, převezen do České republiky a umístěn do vazby, což je v rozporu se zásadami trestního řízení a soudního řízení jako takového. V závěrech se oba opravné prostředky domáhají rozhodnutí stížnostního soudu tak, že se zrušuje pouze část výroku o trestu, jímž byl odsouzený V. K. odsouzen k trestu vyhoštění z území České republiky.

III.

Posouzení důvodnosti stížností

6. Vrchní soud v Olomouci přezkoumal jako soud stížnostní napadené usnesení, jakož i řízení jemu předcházející, a dospěl k závěru, že opravné prostředky nejsou důvodné.

7. V první řadě je třeba poukázat na to, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem upraveným v ustanoveních § 277 a násl. tr. ř. a pozitivní rozhodnutí o povolení obnovy řízení pak ve svém důsledku znamená, že se zrušuje napadený rozsudek, ať zcela nebo částečně, a soud dále pokračuje v řízení, které vyústí ve vydání rozsudku nového. V daném případě tedy jde o nové rozhodnutí o trestu, tj. o rozhodnutí, které má vždy takový charakter, že se ukládá nějaký trest nebo že se od něj upouští. V projednávané trestní věci po zrušení pouze výroku o trestu vyhoštění by v

dalším řízení soud v podstatě nemohl vydat žádné rozhodnutí, neboť rozhodnutí o uložení trestu odnětí svobody by zůstalo pravomocné a rozsudek, jehož výrokem by bylo, že se odsouzenému neukládá trest vyhoštění, pokud by soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro jeho uložení, by nemohl být vydán. Konečně se lze odvolat i na komentář k trestnímu řádu, podle kterého je ve vztahu k obnově řízení nutno chápat výrok o trestu při uložení více trestů jako jeden celek.

8. Nemohou zde obstát ani argumenty stěžovatelů o komplikovaném postavení odsouzeného, který je ve výkonu trestu odnětí svobody na území Slovenské republiky, neboť ve spise se nachází opis usnesení, jímž byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody.

9. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem bylo tedy rozhodnuto o obou stížnostech tak, jak je patrné z výroku tohoto usnesení.